

8693

శ్రీరస్తు,
శ్రీ చెన్న కేశవ పరబ్రహ్మణ్యే నమః.

నానాదేశ కవీశ్వర పద్మరత్నావళి.
నానాదేశ కవీశ్వర పద్మరత్నావళి.

ఇయ్యది ,
గద్వాల సంస్థానాధీశ్వరులగు ,
శ్రీమంతి మహారాజ రాజేశ్వరీ మహారాజే
శ్రీ శ్రీ శ్రీ ఆదిలక్ష్మీదేవమ్మగారి
యజ్ఞానుసారము

శ్రీ లక్ష్మీముద్రామరశాలయంను,
ముద్రింపించి
ప్రచురింపబడినది.
గద్వాల.

శ్రీమద్.
శ్రీ చెన్న శివ ప్రసాద.

దివాకర్ణ తిరుపతిశాస్త్రి. } శతావధానులు.
చల్లపిల్ల వెంకటశాస్త్రి. } గోదావరి మండలము.

గద్వాల సంఘానాథీశ్వరులగు,
శ్రీమంత మహారాజరాజశ్రీ కీ॥శీ॥
రాజా రామభూపాలరావు బహద్దరుగారు,
శ్రీ శ్రీ శ్రీ చెన్న శివస్వామికి సమర్పించిన
రజత ద్వారమును గురించి చెప్పిన పద్యములు.

—————X—————

శం॥ శ్రీరామభూమిపాలుడు
వారగులుడు రాజకార్య దక్షుండు యశో
రారాజితముగ రజత
ద్వారము నేయించె శివపాలకునిచేత ॥ 1 ॥

1. తనకీర్తి తెనగాక మొనసివచ్చినయట్ట
 రజత సర్వత్రకాంతి రాశియొక్క
 తన పవిత్రతకోడి మొనసి నేవయొక్క
 గంగామహాదేవి కాంతియొక్క
 తనదు శీతలబావమునకోడి పడియున్న
 చంద్రికాకాంతి ప్రసారమొక్క
 తనదానవళిమ కెంతయునోడి వెలసె
 బారి దీండించు సభ్రరుచియొక్క
 2. అనగ గద్వాల కేశవ ద్వాపనీమ
 రామభూపాల రాయుండు రజతమయము
 గా రచింపగజేసి కైకార్య విధిని
 తానడము జేయజేసిన ద్వాపరమొప్పు || 2 ||

(శ్రీ కేశవస్వామిపై రచించిన పద్యములు.)

3. నేరంబేమియులేని నీయమగు చంద్రి కాగార్తవీర్యుండు ని
 మ్మారుణ్యమ్మున జంప వాని హతునింగాజేసి భూలోకము
 న్నిరాజస్యముజేసి విప్రులకు ఖోదేదాః ౧౦ జేయవే
 శ్రీరామక్షేతి పాలసేవితపదా శ్రీశా! మహాకేశవా! || 3 ||

4. సారంబైన హలంబుచే ననర కృష్ణస్వామి నీతోడుగా
 సూరాపత్య నదీతటంబునను బల్బోద్వంబుగా నాలపెం

పాదమేపుచు చూచు వారిలకు నింపాలిల వర్తింపవే
 శ్రీరామ ధీతిపాలనేవితపదా శ్రీశా! మహాకేశవా! || 4 ||
 శా|| కారుణ్యంబుల బొద్దుల మనుష్యముందులేకీపునీ
 కేరాహిత్యము జెప్పించును సుభద్రేశుండవై లీలకో
 న్వారాశి తటంబు నందున జగన్నాథుండవై యుండనే
 శ్రీరామ ధీతిపాలనేవితపదా శ్రీశా! మహాకేశవా! || 5 ||

(మ||రా|| 3|| శ్రీ|| రాజా రామభూపాలరావు బహద్దరు
 గారిమీది పద్యములు.)

పీ|| విద్యాంసుడనుమాట విన్నంతమాత్రస
 మనమున నానంద ఘంటజెందు
 చెందియాతడు దన్ను జేరనెప్పుడు వచ్చు
 నో యటంచును మది నూరుచుండు
 నుండి యాతంజూరు దండకే తెంచిన
 నిల్పుమించును ప్రధానికిని జెప్ప
 చెప్పియాతడు దన్ను జేరవచ్చిన యప్పు
 నతని నెంతయును సత్కృతునిజేయు
 గీ|| ననుచు నీకీర్తి విని యిటకరుగుడెంచి
 నారమో రామభూపాల పేరువినుము
 తిరువతి యతండు వేంచేళ్ళకుడ నేను
 వెరిసి తిరువతి వేంచేళ్ళరుల మేము || 6 ||

సీ॥ కోటివచ్చెడి రాజ కోటి మణియైన
 నిటువంటి సత్కిర్తి నెగడగలడె
 పది కోట్లువచ్చెడి పార్థివోత్తముడైన
 నిటువంటి ప్రఖ్యాతి నెగడగలడె
 నూరుకోటులు వచ్చు భూరమణుండైన
 నిటువంటి విఖ్యాతి నెగడగలడె
 వేయి కోటులువచ్చు పృథివీశ్వరుండైన
 నిటువంటి యశమున నెగడగలడె

గీ॥ భలిభళియంచు నుతినేయుపండిత ప్ర
 కాండ వచనంబులెల్ల తార్కాణమయ్యె
 భావుకంబైన సీదాన పటిమజూడ
 దళిత పండితిలోప గవ్వల భూప ! 7 ।

సీ॥ బ్రహ్మదేవుడు వ్రాయు వ్రాతలైనను గాని
 తరుచుగా నష్టపు తిరిగిపోవు
 హరుడొసంగిన యట్టితిరిములైనను గాని
 తరుచుగా నష్టపు తిరిగిపోవు
 ఫల్గునుండు నరించు ప్రతిసలైననుగాని
 తరుచుగా నష్టపు తిరిగిపోవు
 పత్కవీశ్వరుల వాక్సరిములైననుగాని
 తరుచుగా నష్టపు తిరిగిపోవు

గీ॥ రామభూపాలరాయ, భూ, న్యాయకర్త
కలమి నొసరించు వార్షికములకు లేరును
లేదనుచుఁ జెప్పగావచ్చు లేచియెంత
మండిగల సభనైన నిష్కందరీతి ॥ 8 ॥

(7 హు మా న న మ య మం దు చె ప్పి న వ ద్య ము లు.)

—(9)—

శా॥ ఎంతోమది సృపాలకుల్ గలదు వారెంతే సిరాజ్యముల
త్యంతప్రాభవరీతి జేసెను విద్యత్పతపాతంబు లిం
లించిల్ గల్గెనె వింతిగాదె యిది మీరేమిట సామెన్నగా
సంజోషించె మనము రామసృపలే సత్యప్రభావాకృతీ॥ 9

శా॥ దూరమృత్యుమనమంటిమంచుమనమందుఁ జూడగాబోకుమో
శరీరామ క్షితిపాల సన్నిధి కవిశ్రీనాథుఁ జూచు నా
యాతీతిమముజూడగోరెదము నిత్యముగాక బాహుళిక
జూరమృత్యుమను దగ్గరంచు గలదే దూరంబెముఖ్యంబగు॥

శా॥ పెద్దనవచ్చె మున్నుచృథివీపతి రత్నము కృష్ణరాయలం
చెద్దయుగండపెండెరము సత్కృత్యులెల్లను మెచ్చ మీరలుగా
దద్దయుమిమ్ము నుగ్రహ విధముగజూచి యెనంగినాడుగా
ముద్దుకజాని ను విజయములే భవినంతటికాతలందుఁ జే॥ 11

చే॥ నలలితకీర్తి రామస్వపచంద్ర దయామతి మాకు నిష్పాక
శలపు నొసంగినారుకద చయ్యన దేశముజేరి మాఖమా
నలలిత పూర్ణిమక జపమునల్పును వచ్చిపోడవేడ్క మీ
మృగగుట్టిబల్ సుకృతముగొనివచ్చెదమయ్యకమ్మక

ఆ॥ వె॥ ఎట్టిదానికైన నిలబోన వెలజెప్ప
వచ్చుగాని కవుల పద్యములకు
ప్రభు కటాక్షమునకు బరికింప వెలలేదు
గాన రామభూప కరుణనిమ్ము ॥ 13 ॥

ఉ॥ ఈననినేవచింతురు కవీశ్వరు లక్షవధానమంచు మా
వైపున దాక్షిణ్యములిది నాకొనుచుండు శతావధానమం
చేపుదలిర్ప నూర్వరకు నెంతయు సత్వరమొప్పు జెప్పుగా
దానలుకక వలెక శతావధానమటంచును రామభూవరా॥

సీ॥ అలజయంతునిబోలి యానంద మొనగూర్చు
కొమరుండు డగ్గర కొలుపునేర్ప
అమరసంఘముబోలి యలరారు శాంధవ
ప్రకిరమ్ముప్రక్కల ప్రబలుచుండ
దేవమంత్రిని బోలగావచ్చు పండిరి
ప్రవరు లగ్రస్థలి బరిధవిల్లు

ఉద్యోగకృతుల నేర్పొప్పెడి యుద్యోగు
లచ్చటచ్చట చెలువారుచుండ

గీ॥ నిండు పేరొలగమ్ముగనుండి శతవ

ధాన కృతిఁజూచి యానందమూను నిన్ను
గనుగొనుటకన్న నొండు భాగ్యమ్ముకలదె
పండిత విధేయ రామభూపాల రాయ ॥ 15 ॥

నీ॥ కవనమ్మునెచ్చ సత్కవులందరును మెచ్చి
యద్భుతానందంబు నందవలయు

వ్యస్తాక్షురివిజెప్పు నడుపు నిదియేమి
యక్కజంబుని శంక నందవలయు

తొక్కికాలాపమ్ము లూకొనివచ్చియంప
ఁదిరేయని మోదమంగవలయు

అశాశపు పురాణ మల్లిన నిదియేమి
వైచిత్ర్యమని తలలూడవలయు

గీ॥ తక్కిన ప్రశంసలకును మోదంబువిస్త

రింపగావలె నట్లొనరించి సభ ము
దంబుగనెకేతు మహానధాని కృతుల

నభిత పండితిలోప గద్వాల భూప ॥ 16 ॥

మ॥ గమ్ములై పండితులెల్ల వహ్వరేయనంగానత్కవుల మెచ్చుట
రమదుర్గా కరుణాకటాక్ష చిసరప్రాస్తాశుధాతుల్ విశే

షమలర్చంగ శతావధానకవితా స్వామాజ్య వట్టాభిషే
కముఃబొంపంగు మాకుదక్కగలదే గద్వాల భూపాలకా!

ప॥ ఒకనూరేయననేమిలెక్క వినుమో హోరామభూపాలవ
ర్య కడుంధాటినివేయిమందికయికా రమ్యస్థితుల్ మోర నా
శుకవిత్వం బొసరింపనేరుతుము శ్రీశూలిపియామాననీ
యకటాక్షమ్మ తగ్గకాలమునుమాకర్పించిగూర్చున్నదో
-----:0:-----

గాడేపల్లి వీరరాఘవశాస్త్రి శతావధాని.

(వీరిచే శ్రీచెన్న శేశవస్వామిపై రచింపబడిన పద్యములు.)

తే॥ సర్వ సంసేవ్య! శేశవ • సాగ్ధృఢామ
నీకృపారణ మహిమ జ • స్మించి యున్న
శ్రీకరాకాథ గద్వాల • రాకుమారు
నాయు రారోగ్యములుగూర్చు • మభినుతించు! 19॥

గ॥ పరసగుణాభిరాముడయి • సర్వవిధముల వన్నె గన్నమా
దొరను దొలంగఁజేసి పరి • తోషము రూపరఁజేసి తిప్పడి
దొరనిడినావు మైభవము • తోడులదూఁగఁగఁజేసివావునీ
కరుణకు బాధమీది; కవి • కల్పమహిరువా! చెన్న శేశవా!

(మ॥ రా॥ శ్రీ॥ రాజా సోమేశ్వర రావు గారు.)

తే॥ ఆయురారోగ్య ధాగ్యంబు • లలవరించి
 పే॥ మ దళుకొత్త • జమనాహు • వీరమందు
 రాణ దిలకించు గద్యాలు • వాఙ్మయ లక్ష్మి
 యధివసించుత సోమేశ్వ రా • వనీంద్ర! ॥ 21 ॥

మ॥ వరలక్ష్మింబనుబెట్టియాడిమన గ • ద్వాలాఖ్యరాజ్యేందీరా
 కరపంకేజముసంతి దివ్యశవితా • కన్యా మణిశ్రేణితో
 సుసోక్తులవచరించి కేశవదయా • సామ్రాజ్యముంగొంచునీ
 సరణి గొంచినసంతసంబెసగురా • జా! సోమభూపాలకా॥

మ॥ తమకుమామమదీయ నేతియగు నీ • తారామభూజాని స్వ
 ర్గముజేరం జవితేక యిందరుక నే • రానైతి మీమేటి వం
 శిముసందాతః డేరామకృష్ణుడిపుడై • జన్మించినాడంచువ
 చ్చిముదంబందితి నిచ్చితింగొను శుభా • శిర్వాదమోభూమిసా!
 (చిన్న దొర వారు.)

జా॥ తాతె భూవ్రజనేలు ముష్టిపలి నీ • తారామభూనేత దా
 శ్రేణి మోదముదాంచి దేవ నగరీ • సింహాసనంబెక్కె సంత
 ప్రీతిగదాద్రీదల్లికవ్వకునుమీ • విన్నమ్మకుమాట వి
 భ్యాతిగూర్చుచు భూవ్రజముచుచు • య్యారామ
 కృష్ణాధిపా! ॥ 24 ॥)

సీ॥ శ్రీలక్ష్మమాంబకుఁ ♦ కేదోడు వానోడు
 నేను నేననుచు జ ♦ స్మించువిధము
 చిన్ని కుఱ్ఱుడవునై ♦ చేత ఖడ్గమదాల్చి
 సింహాసనమున వ ♦ సించువిధము
 శ్రీకేశవుని రథ ♦ సేవఁ చిన్నమ్మతో
 నుల్లాసమునఁ బూలు ♦ చల్లువిధము
 పండిత కవిమణుల్ ♦ పద్మముల్ వినుపింపఁ
 జెప్పయొగ్గి విని కటా ♦ క్షించువిధము
 తే॥ వింటిఁ గనుఁగొంటి నెంతయో ♦ వేడ్కఁగంటిఁ
 గేశవుం దభివృద్ధి కం ♦ గీకరించె
 జేయు మిఁక రాజ్యమును జరం ♦ జీవివగుచు
 నధిక గుణసాంధ్రీ! రామకృ ♦ష్ణావనీంద్రీ! ॥ 25 ॥

క॥ సీతారాముఁ డమాయకుఁ
 దాతీదున నేలఁ గలిఁబ్ర ♦ యాసమనుచునో
 భూతలిని రామకృష్ణ
 భ్యాతిని బస్మించినాఁడ వ ♦ య్యా!కుఱ్ఱా! ॥ 26 ॥

క॥ నటకుఁడు తేరలో జొరఁబడి
 తటుకున వేరొక్కయావు ♦ చాల్చినకరణి
 జటుకక్కి రామకృష్ణ
 తటనామము చాల్చినావు ♦ గద్వాల నృపా! ॥ 27 ॥

(శ్రీ మ తి శ్రీ ల క్ష్మ మ్మ గా రు.)

సీ॥ తండ్రిగారైన నీ ♦ తారామ భూనేత
 లంఘించి స్వర్గ ము ♦ లంకరింపఁ
 గని విసరాని దు ♦ ర్గ్రహచారమునఁ జిక్కి
 కన్నీళ్ళతోఁ దల్లి ♦ కళవళింప
 దాసానుదాసు ల ♦ త్తటి ఘోరశత్రులై
 పరువు మర్యాద లా ♦ ర్పగఁ దలంప
 నదను గురైతిఁగి పై ♦ యధికారి వర్గంబు
 లఱైతి రాష్ట్ర బు ♦ నాక్రమింప

తే॥ ఘోర సరకముగానున్న ♦ కొలువులోన
 సాహసంబునఁ గూర్చుండి ♦ జభుకులేక
 ఘీమతి రాజ్యరమను సా ♦ ధించినావు
 లక్ష కళిగివ్య చింబ! శ్రీ ♦ లక్ష్మమాంబ ॥ 28 ॥

సీ॥ అప్పుడే చెప్పితి ♦ నమ్మరో సోమరి
 తనమున కిది గాదు ♦ తరుణ మనుచు
 ఆనాడఁ పల్కితి ♦ నేను గన్నియఁసని
 గొప్ప ధైర్యము విడఁ ♦ గూడ దనుచు
 అని యుంటి నవ్వేళ ♦ ఘనమద ద్విపముల
 సింహాకిశోరమే ♦ చీల్చు ననుచు

నుడివితి నచటనే • సూతన రాజ్యంగ
 ఘక్కిక తమభుజమెక్కుననుచు
 ౧౧ నీవు నామాట కొక పొల్లు • పోవనీక
 వీరలక్ష్మిని సాధించి • విజ్ఞప్తంగ
 గాంచఁ గల్గితఁ గన్నుల • కలువదీఱ
 లక్ష శశిదివ్యబింబ శ్రీ • లక్ష్మమాంబ! 1291

క॥ అక్కయ్య కడుపు చల్లఁగ
 నొక్కతఁఁముఁ గాంచి తల్లి • కువచారముగా
 మక్కువ భూప్రజ కొనఁగెను
 జిక్కిన యువరాజుమాట • శ్రీలక్ష్మమ్మా! ॥ ౩0 ॥

(శ్రీ మ తి మ హా రా ణి ఆ ది ల క్ష్మి దే వ మ్మ గా రు)

మ॥ పడరానట్టియనేకకష్టములుసంఘాప్తిఁచినన్గొనఁచుచుగా
 దడబాటన్నదిలేక చిత్తమున నీ • తారామునిగా నిల్చి యె
 క్కుడుదీక్షావహియించిఁందులకుఁజిక్కులదీర్చినీప్రాణనా
 భుఁదెసిగద్దియచేరువగానిలిచెనం • తోవంబురాజ్ఞామణి! ॥

సీ॥ పేరిమపూర్వకముగఁ • బెండ్లియాడిన మహా
 రాజుగదించి న్య • ర్థమునకరుగఁ
 దిని బ్రతుకుచు నున్న • ఘను లతికరులై

వీధి వీధులఁ జలి • విడిచి తిరుగఁ
 చాటుమాటై వ్యవ • హరిముల్ సుతిమొచి
 సంస్థానధర్మముల్ • సంచలించ
 మంచిచెడ్డలు విచా • రించు పైవారలు
 సన్నసన్నలఁ దమ • కన్ను దెలుప
 తే॥ గొప్పధైర్యంబుతో రాతి • గుండెగలిగి
 దిశ్యమగు రాజ్యలక్ష్మి సా • భించినావు
 అదిలక్ష్మివి నీవన్న • యట్టిమాట
 నార్థకముఁజేసినావు ని • జంబుకల్లి ॥ 32 ॥

నీ॥ ప్రియసోదరుం డగు • భీమింద్రుని దమ
 బావగా రరిగిన • బాట బట్టి
 రాజసోదరులు వీ • రప్రతాపమున నియ్యఁ
 చింతలఁ జవికి ని • క్షేప్త మూని
 శ్రీకేశవుం డట్టి • చెడుకామ నా దిశ్య
 మార్గంబు వెదకొను • మాన మూని
 రాజబంధుకేగి • క్రమ మిది జెడ నని
 తిహతహాసదుచు ని • క్షేప్తమాలఁ దాల్చి
 తే॥ యడలువేళన రామరామా • యటన్న
 పాణినాథుని నామమం • ద్రాచనవీక్ష
 దిటవుగొని రాజ్యలక్ష్మి సా • భించినావు
 శ్రితివిబుధ కల్పవల్లి రా • జ్జయకల్లి ॥ 33 ॥

— తిరుపతి వేంకటేశ్వర కవుల ప్రియ శిష్యులు. —
(మహారాజా సీతారాంభూపాలుగారిమీద చెప్పిన శ్లోకములు)

శ్లో॥ సీతారామ మహీశ తావకగుణాః శుభ్రామనీయే
పునః శ్రోత్రేత్తపి మనాశుస్య తిలరాం నేత్రే పునః స్త్రావం
స్రబో । ద్రష్టుం పంకజలోచనం నృపమణిం దానేన కర్ణోపమా
సత్యేనానుదితారి తుల్యమసకృ ద్యాచ్ఛాం సమాకుర్వతీ ॥ 31 ॥

శ్లో॥ సీతారామ చరేత పండితకవి శ్రేణీ సరోజార్కతో ।
ద్వష్టాక్షీకీసమూచ నాచమసకృ ద్భావ్రభుం త్వాం సదా ।
నానామూచకమండలీ సురతిరుం సింహాసనే సుస్థితం ! సర్వే
తావక బాంధవాశ్చ పితరా తోషంభజంతామరం । 32 ।

శ్లో॥ ఆంధ్రే సయుతా స్సురాః ప్రతిదిశం చంద్రస్య సర్వాః
కళా భుంజంతీతి మృచావదంతి భవనే మర్త్యాస్సమస్తాఽపి ।
సీతారామమహీశ తావకయశస్సృజిత్యా విజానాయకనాస్యం
శేష హం భవనే వృధేతి కృత తా మాహ్నీతి నిత్యంక్రమాత్ ॥
॥ 36 ॥

శ్లో॥ నానారాజ సభాసుభాసురవరై ర్దేయప్రకీర్తింసదా ।
నానాదీంజనావనే కృతమతిం రూపేనివాలోపమం । నానాభూ
షణ దీప్యమానకిరి కంజాశిష్యయం సర్వదా । సీతారామమ
హీపతింత్కృష్టమణిం త్వంచాతు శ్రీకేశవః ॥ 37 ॥

కే - యా ము న క వి

(కే మంత్రము మహారాణి ఆదిలక్ష్మీ దేవమ్మగారి మీద)

(చెప్పిన పద్యములు.)

చేతి యుగమందు భక్తిజనవర్గము బోనగనైకయా సం ।
 గతుడగు భాగవీభుషు గల్గిన కష్టములెల్ల మాన్చి మి ।
 మృతికృతబోచువాంఛితములన్నియు జేకురునింతలోన నీ ।
 మతినెపుడేని ధర్మమును మా కయుండుముదానగాదె సు ।
 తతి మిలగీర్తి కాములయి తరితులజల్ దళరారుట్ల నీ ।
 వసులిత నెల్లధర్మముల నాముటందున నీకుచిక్క మీ ।
 క్షీతిరుపదేశ మొక్కగుమనయగ శిస్తుడెమాకు మాత్రమే ।
 కతిమున బ్రీతిచే నిటుంగల్గి మాటను బల్కినాడ నా ।
 స్థితినిక కొంతదెల్పెడ సునిర్ణయక వినుమమ్మ లాతులు ।
 ద్దశులయిసుద్దుహంబుగొనతత్పరణిమమునేచుచున్న రీ ।
 గతినిక నెన్నినాళ్లు వృథగా కలహింపును మింతెకాక మ ।
 గ్గశులము వృత్తులన్నియు నఖండముగారుణమిచ్చిట్టి మా ।
 నితుల కొసంగయ్యెంట నిక్కముగా దించుట సాగుచే ।
 యతికతింబుయ్యె నిటులొటరయక భవదీయసత్కృపా ।
 పతనములేమిచేతన వివత్తులనెల్ల దొలంగజేసి మ ।
 మృతినవిధంబుజేర్చియు నయంబునబోవుమునీదుకీరుతుల్ ।
 సతమువెలుగుమేము పరసద్దములందున సుండు పెట్లకో ।
 చతురతితోడ వాదగతిని నర్వముడెల్పితి నిందు దోషముల్ ।
 మతిగల వైపరీత్యమును మన్ననకేయు మటంచువేడితిగ్గ ॥

{ కవిసింహ విరుదాంకితుఁడగు }
{ బి)-శ్రీ॥ పోకూరికాశీపతిగారిచే }

శ్రీమంత మహారాణి ఆదిలక్ష్మి దేవమ్మగారి
జట్టాఁగి పేక మహోత్సవకాలమందు రచియింపఁబడిన
పద్యములు.

గీ॥ శ్రీకరుఁడు సర్వభక్త వ ♦ శీకరుండు
శ్రీశనావనుఁ డామృత డ ♦ చ్యుతుఁడు ఘనుఁడు
కేశవస్వామి మిమ్ము ర ♦ క్షింతుఁగాక
ఆదిలక్ష్మి మహారాణి ♦ యఁఘవాణి ॥ 39 ॥

మ॥ తగ దాఁబులొర్పుచుండునెడ ♦ నొదార్పంబుచేసేరి శ్రీ
సంగరాజంబుల నిచ్చునోయని శివా ♦ నాధుండు రౌప్యాదిగీర్ణ
రంగదాపుం డమరాచంబునకు న ♦ శ్రాంతంబుఁ గావుండు నీ
చగుదాత్మత్వము నెఁఁగఁగదియె ♦ గద్యా లావనీపాలినీ॥ 40॥

మ॥ గిరులొ కర్మశమూర్తిమంతములు గిటి య ♦ ప్కీర్తిగ
బ్రవిర్తించు ది)
కర్మలొ దుర్మన సంగతంబులని యీ ♦ త్నాదేవి నిగజేరి భా
సురమా లీలభరించి యేలుమనుచుఁ ♦ స్తోత్రంబులఁజేయుట
ధరణీపాలన మూనితేమొ సుచరి ♦ రా యాదిలక్ష్మిశ్వరీ॥

శా! తేనీ పూర్వము జూడిమయివును నీ ♦ లీలగా ధరిత్రస్థలిగా
గాదుజ్జ్వలము నేలురాసులను ని ♦ క్కంబెందుకగాన మ
య్యారే నీమయశంబు నీనిరుపమ ♦ త్యాగంబునీయోధ్వశీ
ధీరాచారములన్న నాతరిమె నా ♦ ద్వీ యాపిలక్ష్మీశ్వరీ 42

మ! అలనాగేశ్వరుడవ్వదీశునకు ♦ ధాయుష్స్వయంగా సూర్యభూ
తలమందుక వృత్తియించె నట్లునె యాధాత్యాయశీనాధురగా
విలయంబుకావారించె మాధవ్రుడు తీ ♦ విగా జెంతకుడిసి నే
పలు జేయన్నియమించె నా కెదిరి యె ♦ వ్యారేని కీమాన్వగాఁ
గలరే వీరలుమవ్వరే పతివియో ♦ గంబూంచెరంబుగా మదిగా
జలమ కాబూనియు వారగా మరలనే ♦ బాయావియోగంబుచే
వలవలతగా గొంజేయకున్న నొకగొ ♦ వ్యాయంబుభావించివా
గ్లంకా బుక్కిట లోకమాతను నిజా ♦ గాంబు కా జండికక
దలకా డెండమునందు దాచుకొని గ ♦ ద్వీ లావనీ పాలనం
బలకా జేయుచు నుందుగాక యిటు వి ♦ ద్వీ ప్రాధియుగా గ
ల్పయుకా)

విలసచ్చక్రియు నీకెటుల గలుగుఁ దే ♦ వీ! యాదలక్ష్మీశ్వరీ ।

గాడేపల్లి వీరరాఘవశాస్త్రి శతావధాని.

మ! తిలకింపకగన కానుపేయకుగ కార్తికాబాష్పగద్వాలరా
జులలో సంతతి కన్యకావ్యయమునే ఖోశీకుదార్జించెనా ।

లలితాకారుని నల్వదేవులైన లక్ష్మీంచు భాగ్యము మా
తలవ్రాసె బరువామెనా తమకు సీతారామ కల్పదుమా॥

మ॥ మురీపెంబుల్ వరలించియాతోడన సంపూర్ణానురాగంబుతో
వలయుచునుంచి పెండ్లియని సం ♦ కావించి జామాతతో
నరసాక్షుల్ పచరించి వేడుకలతో సాగించు భాగ్యంబు మా
ధరణీపాలుఁకియ్య భారమొసే సీతారామ కల్పదుమా ॥45॥

మ॥ కడునాగ గనినట్టి బిడ్డలక్రియ గానాడి సోదర్యులు
పడుబాటుల్ వెలయింపకేమనిచి దివ్యవ్యాంధవంబులై మా
జెడగల్ మామలతోడనా మురిసెముల్ బ్రేమంబు నీరీతిగా
తనబాటులు ఘటించి తేమనుదు సీతారామ కల్పదుమా ॥

॥ 46 ॥

మ॥ సరియే మంచియొ చెడ్డయోజరిగె చెర్పాపూర్తి లింకేల నీ
చెరణాంభోజము లాశ్రయించి ప్రజల జల్లంగ చేసెట్టుమా
దొరిసాని సుకుమారికామణుల సంతోషంబుధి దేల్చి యీ
ధరణీరాజ్యమొసంగగా మనివి సీతారామ కల్పదుమా ॥

॥ 47 ॥

మ॥ రసవిప్రందమపద్య గడ్డలకు హాతాహూరితోరాడి శా
స్త్ర సమన్యా పరిపూర్ణ పద్ధతుల వాదాలా డియాలోపల
రసితాగోనదులైన మాదొరల తీర్మానంబు లానిత్యవి
త్వ సభాభోగములెల్ల చెల్లినవి సీతారామ కల్పదుమా ॥48॥

మ॥ అలనేదంబులు శాస్త్రవాదములుగానా మోదముల వారకాం
తల నాట్లాభి నయప్రసంగములు తత్తద్విద్వద్దగేసరా
వత్తో కాతికాక మాఘపూర్ణిమల విద్వద్గద్దవాల సత్సభా
స్థల రంగంబుల కింకనేమిగతి సీతారామ కల్పద్రుమా ।

॥ 49 ॥

ను॥ మతభేదంబులు చెర్చినేయకయె సంభావించి తత్తత్కళా
మతినుస్మఖ్యల కొల్వొనునిచి నామాన్యంబుగానుండియు
ప్రతివీరుల్ వెరగండ నద్భుత భయప్రాచుర్యమిజాలు సరి
తల గద్వాల సదస్య మ్మెట్టికి సీతారామ కల్పద్రుమా ॥

॥ 50 ॥

మ॥ కల్పనైనా దమపాదము నిడువకే గై మోడ్పులర్పించిసా
గిలి ట్టింపవిదేమిరా రఘువరా కీర్తించు చున్నానురా
పలుడై పంబుల నమ్మరాయచుచు సంపార్థిండు మమ్మిన్ని బా
ధలలోనుంచుట న్యాయమేనటర సీతారామ కల్పద్రుమా ॥

॥ 51 ॥

మ॥ తనువుప్రాణమువిత్తము సుఖము సీతారాములేనింకనం
దన బాంధవ్య ముఖాజలప్రతిభ సీతారాములేజ్ఞాన సా
ధన దేహాంతర సంతతిస్థితియు సీతారాములే నిట్టిచిం
తనమికిచ్చుచు భేదమెందులకు సీతారామ కల్పద్రుమా ।

॥ 52 ॥

మ॥ నినుయజ్ఞార్థమువేడలేదు పగవానికై దున్మహార్థింపలే
దని మిత్తంబుగజచ్చు బాలకులకై యర్థంప లేదెప్పుడు

మ:నిశాన్తాటల కందరాని త్రిజగన్మోహ ప్రపంచైవ నీ
తిను నాన్నిధ్యమొకండు చాలునిక సీతారామ కల్పద్రుమా ॥
॥ 53 ॥

వి:॥ చెనటల్ దుర్జను లెల్లకాలములలోఁ జీపించుచున్నార గం
జినలేకుండిన మున్న పేదలు చిరంబవుల్ గదా గద్దువాల్
జననాథున్ బహుసాధుసంతరిణ దీక్షాదక్షునాయువ్య మిం
త నికృష్టంబుగఁ జేసి తేమచుదు సీతారామ కల్పద్రుమా ॥
॥ 54 ॥

మ:॥ దయమాత్రంబిసుమంత ముష్టిపలి సీతారామభూషాని నా
పయి నేర్పాటుగనుంచె నయ్యసఘుడే పట్టంపుదేవేర్లవై
జయపెట్టన్ భువినేలు నీమదిని పోత్యాహంబు నేరీతిగా
ప్రియమార్కఁ ఘటించుటలు కృపార్థ వేగశాసించుమా॥
॥ 55 ॥

సీ॥ సామ్రాజ్యమును కవి సామ్రాజ్యమునుగూడ
బెంపొందజేయు పట్టంపుదేవి
మోక్షేర్తినిల్పి లోకైక విఖ్యాతితో
నెసగు జామాతి సోమేశ్వరుండు
తమ మనోభీష్టంబు దాహిత్రు నందించె
లలితాంగి యగు వర లక్ష్మమాంబ
కమనీయ సింహాసనమున నీచాలిక
మిన్నన గూర్చుండె చిన్నికూతు

గీ॥ చనవరత కవిగాయక విసయవాక్య
నిస్సరత్సృధ దిశల ఘూర్ణిల్లుచుండె
కేశవుని కూర్మి పేరి రక్షించగలదు
దేవపురిచిత్త శాంతి వర్ధిల్లున్మనః । 56 ।

ఉ॥ జౌరస సంతతిగా బడయునంతటి భాగ్యములేని గద్దవాలా
భాదుని నాథులందు నొకదారిగ సంతతి భాగ్యమియ్యగా
నేరచినావు నీవు తమనెయ్యపు కూసురు వీరమాతమై
కోరి సుపుత్రుగాంచినది గొప్ప యవృష్టముగాదె తల్లిరో 1571

— మే డ వ రం రం గ నా థ శా స్త్రి —

సీ॥ శ్రీరమా కుచలస త్సింధూర సంభాసి
సుందర భుజమధ్య శోభితంబు
కమనీయ నవరత్న కలిత జాంబూనిద
సురుచిరాంగద బాహు శోభితుండు
నిరుపమ వార్షిక నీలాంబుదశ్యామ
విలసితి మంగళ విగ్రహుండు
కమనీయ తరతటితాంతి విభ్రాంతి
తపనీయ చారు నీతాంబరుండు
గీ॥ మహిత గచ్ఛాల పురసర మందితుండు
జెన్న కేశపు దశులిత శ్రీలాసంగి

దయను రక్షించు నాచంద్ర తారకముగ
అదిలక్ష్యంబ కధిక దీక్షాకాయునివని || 58 ||

సీ॥ చెలిమిమై సుజనుల చేపట్టియెఁలేని
భూము లిచ్చినదయూ పూర్ణమతికి
అన్న వస్త్రయులేక నలిగేరు యాచక
తలిని రక్షించిన ధర్మవతికి
పేదసాదలు వచ్చి పెండ్లికై యాచింప
ధనమొసంగిన మహాచార్యవతికి
తల్లితండ్రులు లేని తనయుల చేపట్టి
నిర్వహించిన దయా నీరధికిని

గీ॥ బహు దినమ్ములనుంచి మీ ప్రాప్తమయ్యె
యుండు మావంటివారల కుర్వీయిడుట
అదిలక్ష్యంబ మీకిది యబ్బురంబె
ధరణి దయచేసి రక్షించు దయదలిక్కి || 59 ||

సీ॥ బహుదినములనుండి బంధుల నెడబాసి
మమ్ము నమ్మితరని మదిదలంచి
దయతోడుతిను నీదు దవుడు నీతారామ
ప్రభుడు జూచినయట్టి నెరునుంచి
బహుదినములనుంచి బరగ వెయ్యారులు
దయచేసినామని ప్రణమమునున్నది

వరుసను మేమింతవరికీ బోపంబుగా

నీక బోచితిమంచు నెరుబూని

స॥ ఆశ్రీతుని విన్నవంబును నాలకించి

తరగనటువంటి జీవనాధారమునకు

భూస్థితి నొసంగి మమ్ములబోచి మిగుల

యశముగను మాదిలమ్మొంట వసుధబోస || 60 ||

క॥ నీతారామ స్వపాలుమ

భ్యాతిగ రక్షించి తుదకు కరుణనుసన్న

న్నీతాపు జూపి చనియెను

యీతిరి భువియొసగినన్న నేలుముతల్లి! || 61 ||

క॥ అధికముకంటెను మిగ్గుల ప

దాధికమునకు ధరలుపెచ్చె తగమిరిక నీ

యధికమున బ్రతుకజాలము

సాధికముగ భూమి నొసగి సాకుముతల్లి! || 62 ||

శ్రీమూర్తి రంగాచారి గోపాలుపేట.

శా॥ శ్రీ నీతానతియంకపీఠ వెలయు సరిహసనాసీయ

కీశుల్ పోదరులెల్ల గొల్వగ సమి ద్దేహంత రాశంబుఁగ ।

వాసిక గాంచిన రామచంద్రుడుకృపా వారాసి గవ్వల భూ

విభాకుఁ బోవుత రామకృష్ణ వసుధాదీశాంతిఁగ సత్వరఁగ॥

సీ॥ శ్రీసమంచిత సువిశేషవైభవ పర
 నిత్యనిహనుడై నెగడ నెవడు
 సురుచిరకౌస్తుభ స్ఫురిత వక్షస్థల
 విభాజమానుడై వెలసె నెవడు
 తలతేంఱచక్ర గదాపద్మ వనమాలి
 కాభూషితుండన గ్రాలె నెవడు
 శిష్టదుష్టాసురో జీవనశిక్షాప్ర
 శస్త్రవిక్రమదయా శాలి యెవడు

గీ॥ అట్టి గద్వాలపురవాసు డమలవాసు
 డైన కేశవుడొసగు శుభాఘములను
 సతత సౌఖ్యంబులను మహాత్మాహ మొదన
 పరమ శుభవాని లలిత గద్వాలరాని । 64 ।

మ॥ ధర సంస్థానములెన్ని యోగలపు సద్ధరాత్మతా రాజులు
 పరమైశ్వర్య సమగ్రతా శ్రీతులు సఖ్యానూన దానక్రియా ।
 పరులు గల్గినగాని తృప్త్యశమునే పాటింపగా పండితో ।
 త్కర సన్మానమే సాధనంబనెడు నీత్యాగంబుతోబోలునే ॥
 । 95 ।

ఉ॥ నూనక సత్కవీశ్వరుల మన్ననకేసి యభీష్టితార్థ స ।
 న్మాన పురిస్సరంబుగ సమంజసధర్మము గద్దువాల సం ।
 స్థానమునా బనించు సతతంబను కీర్తిని నిల్పినావు ను ।
 జ్ఞానముగూడి తల్లిరొ సుఖంబుగ రంజిలుమావిభూతిచే । 66 ।

(క వి చ మి క లి చె న్నా రె డ్డి.)

గీ॥ భూమిప్రజలను తల్లియై బోచుచుండి
శత్రుకోటి నణంపగ జండికయ్యి
విబుధనుతిచిత్రమై భువి వెలయుతల్లి
ఆదిలక్ష్మమ్మ హరికృష్ణ సలరుగార || 67 ||

క॥ విద్యోత్పభు పుత్రుంజై
విద్యోత్పభుడై సమస్త విద్యన్నతుడౌ
గదాపతి స్వపు జామాతను
దద్విష్ణుఁడు కరుణబోచుతా సోమన్యపురా || 68 ||

గీ॥ తనదు విద్యయు భర్త రాజ్యాంగవిషయ
వర్తనమునకు దోడ్పడ బరమసాధ్వీ
ముద్దుబిడ్డల తల్లియై బుధులవలన
నాదాముగాంచు వరలక్ష్మమౌంటయెపుడు

గీ॥ దేవసేనాధిపత్యంబు దిగ్గవిడిచి
మర్త్యరాజ్యాధిపత్యంబు మానసమున
గోరి వచ్చుసోమేశ కుమారునకును
అభ్యుదయమిచ్చు గదాపతి యచ్చుతుండు || 69 ||

గీ॥ నిన్నవయసున హరిభక్తి గన్నతల్లి
విద్యశీలంబు భూషణై వెలయుతల్లి
యమలచారిత్ర బుచ్చివొరమ్మగారు
హరికిరుణ శుభాకలనంబు నందుగాత

॥ 70 ॥

గీ॥ ఆదిలక్ష్మ్యంబ లోబుట్టు మైహింప
ఆదిలక్ష్మ్యంబకును సజయై నలక్ష్మి
తనదుగృహమున విలసిల్లి దనరుచున్న
భవ్యకీర్తి వాసారెడ్డి ప్రభుతవెలయు

॥ 71 ॥

—• భు జ ం గ రా ట్క వి. —

సీ॥ భవదధీనంబుగా • భావించినాడని

క్కంబునాజీవంబు • కన్నతల్లి

దానిపుత్రాదిబాం • ధవులబాసెయు నెలల్

గడచె నేటికి రెండు • కన్నతల్లి

మృనోభీష్ట కృ • మంతెరుంగను పత్రి

కలు వేలుబింపితి • కన్నతల్లి

కనులానిద్ర పా • భృంతెరుంగక గుండి

గవలి వేసారితీ • కన్నతల్లి

గీ॥ రెడ్డికులరాణి వీపు నే • రెడ్డికవిని

నామిమ్మాశ్రయించితి • కన్నతల్లి

27

తవిలివీక్షించి నాదరి • శ్రమునడంచి

కరుణ లక్షించుముమ్మ న • స్నన్నతల్లి ||

|| 72 ||

సీ॥ పరమపావనుడగు బుచ్చి • దొరకు మొట్ట

మొదటిదరభాస్తు నాయదే • గదతలంప

గరుణవీక్షించి దాహిత్య • గౌరవంబు

గావనీభారమేగదా • కన్నతల్లి ||

|| 73 ||

సీ॥ ధాత్రీశవినుత గ • ద్వాపల మహారాణి

సాధ్యమితిల్లి న • ల్పముఖమునకు

కపిభుజంగారెడ్డి • సవియంబుగ నమ

స్కారశతంబును • నలిపి విన్న

వింతువిజ్ఞాపన • వినుమహాతల్లిదే

నట్టంబుకేతెంచి • వదిలదేను

రోజులయ్యను నిత్య • భోజనంబారెడ్డి

హోటలులో • చేయుచుంటినేడు

సీ॥ పదియురూఢ్యంబు లతనికి • బాదేలి

నాడ దయచేసియిప్పించి • నట్టులై

బాకిదీర్చియు గద్వాల • వట్టణమునకు

జేరి బుచ్చిదొరమ్మాణి • గారిగొలుతు || || 74 ||

శా॥ శ్రీలక్ష్మీయతిమై జగద్విదితిమై శ్రీయన్మరంతైన గ
ద్వాలోర్వీరల ప్రభువో విమలమాతా సేదు శుశ్రూండు వి ।

ద్యాలంకార భుజంగరాట్నవి మహాహ్లాదంబు తెండెన్ కృపా
లోలత్వంబున గ్లాసురంపుటకు చేలున్ వేలుగా మొగ్గిక్కుచున్
|| 75 ||

గీ॥ భోజనమునేయ లోనికి బోయిచవును
మంచినీళ్లకు చంబులేదంచు కాపు
వాండ్ర బాధించునాధ యివ్యాళమంచి
బాసెనోతల్లి! సత్కృపా పతమతల్లి! || 76 ||

ఉ॥ కాపులతోడజెప్పము జగజ్జకనీ పరిపూర్ణ సత్కృపా ।
దీపితవృత్తి భోజనవిధి విషయంబులయందు నాపయిన్ ।
కోపము నేయకుండ కలకూరలతోడను వడ్డరంబు నం ।
బాపముజెందనీక ప్రేమూదంబున నేముడటంచు నేర్పుతోన్ ॥
|| 77 ||

గీ॥ తల్లి వీమెచేతనే నుల్లమలర
చెనువుగా నిట్లు వ్రాసితి సంతసించ
పమ్మ నన్నును మిచ్చిదొరమ్మ లట్లు
జూచి రక్షించవమ్మ విశుద్ధచరిత || 78 ||

గీ॥ కులమురక్షోజ్వలంబయి జెలగురెడ్డి
గాన నేనన్యులను వేడబోను గాన
తల్లి నెనరుంది రక్షించుటెల్ల నీడ
భారీమనియెంత నన్ను నే ప్రస్తుతింతు || 79 ||

శ్రీ రస్తు.

శ్రీ శ్రీ శ్రీ గద్వాల సంస్థానాధీశ్వరులగు,
శ్రీమంతరాణి అదిలక్ష్మీదేవమ్మ బహద్దరువారి
గుణాభివర్ణనాభిసందనము.

——(0)——

సీ॥ ఘోషి లక్ష్మీబాయి సామ్రాజ్యమేలి తా
ప్రజల కైమోడ్పుల బడసినట్లు
అల యహల్యాబాయి యవనీతలంబెల్ల
శాసించి సత్కీర్తి జాటినట్లు
నాగమాంబిక శత్రునాశనం బొసరించి
పదిమందిలో మెస్స బడసినట్లు
విప్రోరియారాణి విశ్వంబు పాలించి
కడలేని ప్రఖ్యాతి గాంచినట్లు
గీ॥ రాణులందున పరువు మర్యాదలందు
పాలనమునందు వితరణ బలమునందు
మించి తలమానికంబవై మెరిసినావు
దాన కంకణపాణి! గద్వాలరాణి!

సీ॥ అన వేమభూపాలు డార్జించిపోయిన
మిన్నదిక్కుల కెగదన్నకీర్తి
వీరభద్రారెడ్డి విరజిమ్మిపోయిన
అత్యంత దేశ భాషాసుర

చినవేమనార్యండు నేకరించి కులంబు
 వెలయుంపజేసిన విశ్వదీప్తి
 నాగమాంబిక మున్న నాటిపోయిన రాజ్య
 తింత్రినైపుణ్య సంఘానగరిమ
 గీ॥ చెరిగిపోకుండు మీపూర్వ ధరణివిభులు
 నిలిపినారమ్మ వన్నెచిన్నెలను గూర్చి
 నీవు చానికి మెరుగు సంధించినావు
 దాన కంకణపాణి! గద్వాల రాణి!

నీ॥ చేజారిపోయిన స్వీయసంస్థానమ్ము
 నీప్రజచేత గణించినావు
 కనిపెట్టుకొనియున్న కవిచాతకంబుల
 దానాంబుధారల దనిపినావు
 విభుడులేనికొంత వెలితిగానీకుండ
 సంస్థాన ప్రజలను సాకినావు
 రత్నకిరీటాది రమ్యభూషణముల
 వెంకటేశ్వరున కట్టించినావు

గీ॥ తాత తరములనాటి ప్రఖ్యాతినిల్చి
 కులమునకువేరు కీర్తుల గలుగజేసి
 త్యాగ దీక్షాపటిమవేరు మోగినావు
 దానకంకణపాణి! గద్వాల రాణి!

సీ॥ సాహిత్య సామ్రాజ్య సావ్యశామత్వంబు
 పడలాగుకొన్న సర్వజ్ఞుడైన
 మధుర, కవిత్వ నిర్మాణచాతుర్యంబు
 గలిగిన సత్కావ్య కర్తయైన
 గ్రంథరహస్యముల్ గాలించి గాలించి
 చర్చించు సద్విమర్శకుడయైన
 అసమాన విద్యాశయములెల్ల దిగమ్రుగి
 గండుమారిన పండితుడయైన

గీ॥ తల్లిరో! విను మీదు సంస్థాన భూమి
 కడుగుబెట్టి సన్మానంబు లంగకున్న
 వాడు పండితుడును కవి కాడు కాడు
 దానకంకణపాణి! గద్వాల రాణి!

సీ॥ నీకీర్తివల్లికల్ నిఖిల దిక్కులయందు
 నల్లిబిల్లిగ లీల నల్లుగాక
 శ్రీ యాదిలక్ష్మీరాజ్ఞీ నీదుపాలన
 ప్రజల సన్నతులను బడయుగాక
 అనయంబు నీసేవలది రెడ్డికులంబు
 గౌరవాధిక్యతల్ గాంచుగాక
 రాగల గద్వాలరాజును నిను వెంక
 తేశ్వరుండెపుడు రక్షించుగాక

గో మాతృభాషాభిమాన సన్మానమెవుడు
మీదు సంస్థానమున పెంపుమీరుగాక
ఆంధ్రుల చరిత్రలో సువర్ణాక్షరముల
బరగ మీకీతిక లిఖయింప బడును గాక.

స్వ స్వ స్తు.

<p>బోర్డుమేములు, తిరుత్తని చిత్తూరు జిల్లా, 1—4—1931</p>	<p>ఇట్లు, 'భవచ్ఛేద'యోధిలాపి, బూదూరు రామానుజులుగారి, అన్యోపాధ్యాయుడు.</p>
--	--

నీతి మంజరి.

సూచిక.

ఈ గ్రంథము ప్రథమశతాబ్దము బాలురకు ఉపయోగార్థమై నీతిబోధకమగు వేమనపద్యములు సుమతిశతక పద్యములు భారతిపద్యములు భర్తృహరిపద్యములు కొన్ని గ్రంథములలోని ద్విపదలు చేర్చి ఏర్పఱుపఁబడినది సాధారణముగా వేమనపద్యములు అటవెలదులును సుమతిశతక పద్యములు కందములును గనుక అగుఱుతులు అరంభమున ఓకతామ్రసనే వేయఁబడును. నేరదినుసు పద్యములు కలిసియున్నదానికి మొదట అగుఱుతు వేయఁబడియుండును.

నీతిమంజరి.

—(°)—

అట నెలదులు.

—♦—

చిత్తశుద్ధిగల్గి చేసిన పుణ్యంబు
కొంచు మోక్షము నొనరువకాదు
విత్తంబుమాట్టి స్వర్గంబుకనునెంతి
విశ్వకాభిగాను విరహపేయము || 1 ||

తామసించి చేయ దగ నట్లు కార్యంబు
వేగింపరాదు విషయమగును
చచ్చికాయ దెచ్చి చడపడి పులమాన || వి || 2 ||

చగచగనియెట్టి శత్రువు తనచేత
జిక్క నేరి కీడుచేయరాదు
నానగమొచ్చేసి పొమ్మనుటేచాలు || వి || 3 ||

అప్పుడెప్పుడుబుద్ధు నాడంబుముగాను
నజ్జనుండువలయు చల్లగాను
కంచుమోగిగుంట్లు కనకంబుమోగినా || వి || 4 ||

ఓగునోగుమెచ్చు నొనరంగనజ్ఞాని
భావమిచ్చిమెచ్చు బరమలుభు
పండిబురదమెచ్చు బస్మీరుమెచ్చునా || వి || 5 ||

మేకిపండుజూడ మేలిమైయుండును
పొట్టవిచ్చిచూడ బురుగులుండు
బెరుకువానిమదివి బింకమీలాగురా || వి || 6 ||

అనువుగానిచోట సభకులమనరాదు
కొంచముడుటెల్ల గొడవకాదు
కొండయద్దమందు గొంచమైయుండదా || వి || 7 ||

అనగననగరాగ మతిశయిల్లుచునుండు
తినగతినగవేము తియ్యనుండు
సాధనమునబనులు సమకూరుధరలోన || వి || 8 ||

గాజుకుప్పెలోన గడగుచు దీపంబు
దెట్టులుండు జ్ఞానమట్టులుండు
దెలిసిసట్టివారి దేహంబులందున || వి || 9 ||

గంగగోవుపాలు గంటెడై ననుజాలు
కడవెడై ననేమి ఖరము పాలు

భక్తిగలుగు కూడు పట్టెడెననుజాలు || వి || 10 ||

ఉప్పు కప్పురంబు నొక్కపోలిక నుండు
జూడ జూడ రుచుల జాడవేరు
పురుషులందుఁబుణ్య పురుషులవేరయా || వి || 11 ||

పరగ రాతిగుండు పగులఁగొట్టగవచ్చు
కొండలన్ని పిండి గొట్టవచ్చు
కఠిన చిత్తుమనసు గరిగింపఁ గారాడు || వి || 12 ||

తప్పలెన్నవారు దంజోప దండము
లుర్వి జనులకెల్ల నుండుదప్ప
తప్పలెన్నవారు తమతప్ప లెరుగరు || వి || 13 ||

అంకితరిగి మాటలాడనేర్చి నపుడె
పిన్ని పెద్దతనము లెన్ననేల
పిన్నిచేతిదివ్వె పెద్దగా వెలుగదా || వి || 14 ||

పదుగురాడుమాట పాటియై ధరజెల్లు
నొక్కదాడుమాట యెక్కడెందు
ఊరుండువాని కూరెల్లనోపదు || వి || 15 ||

ధార్మికునకుఁగాని ధర్మంబు గవరాదు
కష్టజీవికెట్లు గానఁబడును
నీరుచొరకలోతు నిజముగాఁదెలియదు || 16 ||

అన్నమడుగనలవి కన్నంబుబెట్టిన
బాటవేయుదాన ఫలితమేమి
ధనికునకునొసంగు దానంబులటువలె || 17 ||

కోపముననుఘనతి కొంచెమైపోవును
కోపముననుమిగుల గోడుజెందు
కోపమడచెనేని కోరికెరీడేరు || 18 ||

౪|| నిరుపేదల రక్షించెడు
సరసుడు నెరదాతిగాక సంపన్నుల దా
భరియించువాడు దాతయె
మెరమెచ్చుల దాతయితడు మేదినివేమా || 19 ||

౫|| మరవవలె బాపసంగతి
మరవంగావలెను దురము మోవిశ్వములో
మరువవలె బరులనేరము
మరవంగావలదు మేలు మహిమోవేమా || 20 ||

ఉపకారికి నుపకారము
విపరీతముగాదు సేయ వివరంబంగా
నపకారికి నుపకారము
నెవ్వని కనే ముఖము నేర్పరిసుమతీ || 21 ||

అప్పుడుదన్నుల నెదితెడు
నప్పురుపుచిహ్నముగాద దదియెట్లున్నా
నర్పంబుపడగ నీరెరు
గప్పవనించి విచారు గదరానుమతీ || 22 ||

కనకపు సింహాసనమున
ననకముగూర్చుండెట్టి నభలగ్నమునం
దొనరగ బట్టనుగట్టి
దెనుకటిగుణమేలనాను విచరానుమతీ || 23 ||

కూరిమిగల దిశములలో
నేరములెన్నడును గలుగనేరవుమరియా
కూరిమి పిరసం జేసను
నేరములేలోచుచుండు నిక్కమునుమతీ || 24 ||

చీమలు పెట్టి పుట్టలు
 పాములకి వెయ్యట్లు పామరుకుదగ్గ
 హేమంబు కూడబెట్టె
 భూమికలు గాలులేరు భూవిశ్వామితీ || 25 ||

తలనుండు విషయ భాగిని
 వెలయ గాదోక మండు వృత్తికముచకుం
 నలదోక లోకముండును
 ఖలుచకుని వెల్లచిషయ గదరాసుమతీ || 26 ||

బలవంతుడ నాకేమని
 పలువురతోనిగహించి పలుకుటమేలా
 బలదంతమైన సర్పము
 చలిచీమలచేతజక్కి చావడెనుమతీ || 27 ||

కులకాంతతోడ నెప్పుడు
 గలహింపకువట్టితస్స భుటియింపకుమీ
 కలకంఠ కంఠకన్నీ
 లాలికిన సిరియింటనుండనొల్లమ సుమతీ || 28 ||

మాటకుబ్రాణము సత్యము
 కోటకుబ్రాణంబు సుభటకోటిధరితం

బోటికి బ్రాణము మానము
చీటికి బ్రాణంబువారిలు సిద్ధముసుమతీ । 29 ।

వినడగు నెవ్వరు సెప్పిన
వినినంత నవేగపడక వివరించడగూ
కనికల్లనిజము దెలిసిన
మనుజుడెపోనీతిపరుడు మహిమోనుమతీ । 30 ।

సరసము విరసముకొరకే
పరివూర్ణసుఖంబు లధిక బాధలకొరకే
పెరుగుట విరుగుటకొరకే
ధరదగ్గుట హెచ్చుకొరకే తిథ్యముసుమతీ । 31 ।

చేతులకు దొడవుదానము
భూతిల నాథులకుదొడవు బాంధవమిధరలో
నీతియె తొడివెవ్వారికి
నాతికి మానంబులొడవు సయముగ సుమతీ । 32 ।

కొరగాని కొడుకు పుట్టిన
కొరగామియె గాదుతొడి గుణములఁ జెరుచు
జెరికునుదె వెన్ను పుట్టిన
జెరికునె తీపెల్లజెరుచు సిద్ధముసుమతీ । 33 ।

డగ్గరకొండెము చెప్పెడు
 ప్రెగ్గడపలుకులకురాజు ప్రియుడై మరితా
 నెగ్గు ప్రజకాచరించుట
 బొగ్గులకై కల్పతరువు బొడుచుటనుమతీ || 34 ||

నడువకుమీ తెరువొక్కట
 గుడువకుమీ శత్రునింట గూరిమిశోడణ
 ముడువకుమీ పరధనముల
 నుడువకుమీ యెరులమనసు నొవ్వగనుమతీ || 35 ||

ఉపమింప మొవలుతీయన
 కపటంబెడ నెడనుజెరకు కై వడినేపో
 నెసములు వెదకును గడపట
 గపటపుదుజ్జాతిపొందు గవరానుమతీ || 36 ||

ఎప్పటికెయ్యెడి ప్రస్తుత
 మప్పటికామాటలాడి యన్యులమనమల్
 నొప్పింపక తానొవ్వక
 తప్పించుకతిరుగువాడు ధన్యుడునుమతీ || 37 ||

ఎప్పుడు సంపదగలిగిన
 నప్పుడు బంధువులువత్తు రదియెట్లన్నా

దేవులుగ జెరువునిండిన
గవ్వలువదివేయచేరు గదరాసుమతీ ॥ 38 ॥

కమలములు నీట బాసిన
గమలాస్తువిరశ్మిసోః కమలినశ్శంగికా
వమతమ నెలవ్రలుదప్పిన
దమమిత్రులుశత్రులౌట తథ్యమునుమరీ ॥ 39 ॥

ఉత్తమ గుణములునీచున
కెత్తెఱగుపగలుగ నేర్చు నెయ్యెడలందా
నెత్తిచ్చి కరగిపోసిన
నిత్తడి బంగారమానె యిలలోసుమతీ ॥ 40 ॥

గీ॥ విన్యయొసగును వినయంబు వినయమునను
బడయుబ్రాతత బ్రాతతవలనధనము
ధనమువలనను ధర్మంబుదానివలన
నైహికాముష్మిక సుఖంబులందునరుడు ॥ 41 ॥

గీ॥ జరయుమృతియులేని పనుకల్లుచాజ్ఞాండు
ధనమువీడ్యగూర్చ దలవలయు
ధర్మమాచరింపదగు మృత్యుచేదల
పట్టియావ్వబడిన హాదసోర ॥ 42 ॥

గీ॥ సీతలేనివాని నిందింతులొకఁడు
లేడు సేగిలాతి లేకయున్న
గానమానవుండు స్రానికనయవిద్య
గడసనేయమొనల గడగవలయు ॥ 43 ॥

క॥ ఎరుకగలవారి చరితలు
గరచుచు సజ్జనులగోష్ఠి గదలక ధర్మం
బెరుగుచు నెఱఁగినదానిని
మరవ కనుష్ఠించునది సమంజసబుద్ధి ॥ 44 ॥

క॥ పురుషుండు రెండు దెరగుల
ధరనుత్తమ డనగఁబరుగు దానెయ్యెడలం
బరుసములు పలుకకునికి
దురితంబులు వొరయుపచుల దొరగుటవలసె ॥ 45 ॥

క॥ తనులోకము కొనియాడగ
వినియుబ్బడు సజ్జనుండు వెంకియుగడు మే
లొసరించు గీడొకించుక
యునుదన దెసఁదొవనీక యునుగుచువచ్చున్ ॥ 46 ॥

తే॥ చెల్లియుండియు సమురణ నేయునతఁడు
భేదవశియును పరికి బ్రయముతోడ

దనకుంగల భంగినిచ్చు సతండు బుణ్య
పురుషులనిచెప్పి రార్దులు బుధవతేణ్య || 47 ||

క॥ జనులకు నొసబాటగు విధ
ముసనడుచుచు లోకనిఁద్యముల నుడుగుచు మీ
రిన యొకని కలిమి కులుకక
మనుజులతోఁబొంది పొసగిమనుటొప్పునృపా || 48 ||

క॥ కోపము నుబ్బుచు గర్వము
నా పోవని యునికియును దురభిమానము ని
ర్వాప్తపారత్వమునను నివి
కాపురుష గుణంబులండు కౌరవనాథా || 49 ||

తే॥ తగినవేషంబు దనుదాన పొగడుకొనమి
నొచ్చియును గీడువలుకమియిచ్చి వగవ
కునికి తనకెంత నడవకయున్న పథము
దప్పకుండుట నడవడి యొప్పకేయు || 50 ||

క॥ పరుల ధనమునకు విచార్య
పరిణతికిం దేజమునకు బలమునకు మనం
బెరయగ ననవ్యపడున
క్షురుడు, దెవులులేని వేదనంబడు పథిపా || 51 ||

క॥ చెలిమియు బగయును జెలివియు
గలకయు ధర్మంబు బావగతియునుబెంపుం
దులుపతనంబును వచ్చును
బలుకువడినకాన బొసగబలుకగవలయు॥

క॥ మనమునకు హితంబును బ్రിയ
మును బధ్యముపధ్యమును నమోఘము మధురం
బును బరిమితమును నగుపలు
కొనరగ బలుకునది ధర్మయుతముగసభలకా ॥ 53 ॥

ఆ॥ సత్యమును శమంబుశౌచంబులేక నా
స్తిశ్యమును నిషిద్ధసేవనంబు
గలిగితిరుగు దుష్ట కష్ట జనశ్రేణి
బాలియు నుభయలోకములకు గాక ॥ 54 ॥

తే॥ సర్వతీర్థాభిగమనంబు సర్వవేద
సమధిగమము సత్యంబుతో సరియుగావు
ఎరుగు మెల్లధర్మములకు నెందుబెద్ద
యెందు సర్వంబు ధర్మజ్ఞులయిన మునులు ॥ 55 ॥

మేలుకొలుపులు.

మేలుకొను శ్రీరామసోదర మేలుకొను కల్యాణగుణధర
మేలుకొను కారుణ్యసాగర మేలుకొనరయ్యా స్వామీ మేలు
కొనరే ||

భానుడుదయంబైన పూర్వభాగమున చీకటిదొలంగెన్
జ్ఞానపూర్నుండైన దేవరదివ్యతేజమునా మానినీ యభిమాన
మది నామదికినంటక దాస్యమొందితి పూనికెతోదగిలుండఁగా
కృపతోడ మేల్కొనరే స్వామీ మేలుకొనరే ||

వకుళభూషణ యతివరాములు వాసిగల శ్రీనివాసగురు
వులు సకలమౌ కల్యాణగుణముల సారమంతయుసూప్రకటనసా
నాదోష బహుళమువొకటి చిత్తమునందుఁదలచక అభిలతాత్మ
గ్యములుఁ దెలిపిన ఆర్య మేల్కొనరే స్వామీ మేలుకొనరే ||

మంత్ర మంత్రార్థములు శ్రీవచనాది భూషణమాల్య
హృదయం యెంచిగల తిర్వయిమాడి దివ్య ప్రబంధములూ
సంతతియు యెడవాయనను మీచెంత నుండిన దాసులకు యే
కాంతమున గలరు పంక్తిఁ దెలిపిన పరుడమేల్కొనవే స్వామీ
మేలుకొనవే ||

పరమభాగవతోత్తములు సేవరులు శ్రీరంగార్చ్యవర్యులు
యిరవుగా మిముఁజూచి దేవర తిరువడి ఘోరయందున్ గురియ
నమ్మి కృపండుమని మీగుణముఁ గొనియాడంగవిని నేమరియు
నేదిం దితినిమదిలో మరుపురాదికనూ స్వామీ మేలుకొనవే ||

పన్నగను బాలాపురిని వెలశ్చన్న ముద్దుల. చెన్నకృష్ణుని సన్నతంబగు చూడకుడుతను సఖుల నిద్దరినీ పున్నతంబగు వేణువాదము మీదిన్ని పాదయుగములూ తిరుక్కన్నులను సేవింపవలసిన పరుడ మేల్కొనవే స్వామి మేలుకొనవే ।

శ్రీరామజయం.

పాట.

పార్వతీ పుత్రుణ్ణి ప్రథమమందుఁ దలచుకున్న శాలక్యాష్టరుచు స్వామి ప్రస్తుతించెదా । రామరామరామయనుచు విన్నవించెదా వాక్కునందు సరస్వతీ చేకొని యుండెటపుడు మాకు వరములిచ్చు పారాశరామ రాముడా చితవున్న మన సుహృదు యెంతవేడుకున్నగాని యింతనెవరులేదె లక్ష్మీకాంత రాముడా అంతరంగమందు చాల చింతకేయుచుంటిగాని పంత మీదేర్చు మదానంత రాముడా కోలుపునో ద్రావతీ కోరిమీకు మొరలు పెట్ట వోలువలొనగిపట్టె కంసవై రాముడా మడుగులో గజేంద్రుడూ మకరిచాత హింసపడ్డ కరి మొరాల కించిపట్టె ఘురుడ రాముడా వెధలు జెప్పుకొను నాకు యితరు లెవరు గానరారు గతినీపునుచు నమ్మిన మతివరాముడా

అమరాతేక నేను యెవరితోనుఁ జెప్పకొందు నీవుఁడప్పు నరు
లు మాకు యెవరు రాముడా అరణ హృదయ మనుచుస్వామి
చరణమూలు నమ్మినాను కరుణతోడ మమ్ముఁగావు ఘనుడ
రాముడా భక్తవత్సలుఁడనుచు చాల చిత్తమూస నమ్మినాను
శత్రుసంహరమ్ము వేగనేయు రాముడా వుల్లముముగ స్వామివా
దవద్దమూలు నమ్మినాను తల్లిదండ్రీవైన కౌసల్య రాముడా
మరుదు లత్తమామగారు మమ్మువిడానాడినపుడు స్థిరముగాను
నిర్వహించినట్టై రాముడా ఇట్టి సంసారమూస కష్టమనుభవించ
లేను ఘట్టిగాను దండిపట్టుఁజూపు రాముడా కానుజేయని హీ
నజనుల యాసరించలేనుస్వామి యీశనీకుఁ దోసిలొగ్గినాను
రాముడా భూత దయల స్వామివనుచు ప్రఖ్యాతిగాను నమ్మి
నాను చాతెవట్టు నీదెకీతిక నీతరాముడా ఎన్ని నేరాములున్న
మన్నించు యిందరిలోమన్న నాతోనన్నుఁగావుమన్న రాముడా
అతఁడు పిన్ననాటనుంచి అన్యోన్య స్నేహమూస నన్ను విడా
నాడినాడు అయ్య రాముడా శ్రీధరూడనీవు దండి అదరూపు
యెక్కువైన బాధలేల మాకు వినోద రాముడా శ్రీరశయన
మేము మీవారమయ్య వుండెటపుడు చారదీసి గారవించవేమె
రాముడా నరుడువంటివాడు మిమ్ము దొరివనీ అనుసరిస్తై భార
మిచ్చి పాణి నిర్వహించు రాముడా తవ్వలెరుగస్వామి నేను
కంటిరెప్ప గాదిపట్టువలన వొన్నగాను గావుమా యిప్పు రా
ముడా స్వామి వినవే నాననులుఁ జాలలేని బొంగరములు చేరు
లేని పుర్యూలలాడు రాముడా అర్థమూలేదు నీరాశకాఠిన్తై

నాను పదార్థ మేనీవు పట్టాభిరాముడా ! వెయ్యల భంగులను
 చుముమ్మ మేలుగానుగోరినాను మూలభవమనీవునాకు చా
 లరాముడా ॥ శైవమనుచునమ్మినాను అభయమేమొయ్యిస్తావ
 నుచు ప్రజలునన్వకుండజూడు విజయరాముడా ॥ పద్మనాభ
 మిమ్ముగొలిచి భాగ్యమనుభవిస్తావనుచు పెగ్గళించినాడె వాభా
 గ్యరాముడా ॥ మాధవసేవారి కితిరబాధలంటగాదు స్వామినీ
 దయానామిని లేదేరాముడా ॥ మందారిధారివనుచు యెందు
 దోచదాయెనింక నిందవాలుగాకు గోవిందరాముడా ॥ చిక్క
 పడ్డస్వామినేను బొక్కగానని పామువలెనె దిక్కుసీవెచక్రమడ్డ
 పెట్టురాముడా ॥ చవిటివానిపద్దయింతెశంకుపూదివేడుడున్న మే
 లుగానరాదు లాభమేమిరాముడా ॥ బతిమాలుకున్న యారా
 తికై నచెముటబెట్టు నీతితోడనీకు చముటలేదురాముడా ॥ పా
 పమూలకొరకుతల్లి కూపమూలొజ్జికినేను పాపుజేరినాను
 నీదాపురాముడా ॥ అనుదించుస్వామినిన్ను అనునరించుచు
 న్నాను కనుగొనికన్న మీడేర్పురాముడా ॥ నీలవర్ణదనుచుమి
 మ్ము మేలుగానుగోరినాను చేంపాడికండ్లనిండ చూడురాము
 డా ॥ సంపెంగ తెలుమూరు వంసతులకునిగనునంటి కొప్పెరాలొ
 బలమానించి నా రెరాముడా ॥ పన్నీటజలకమార్చి పట్టువీతాం
 బరాము ॥ ట్టి తిరుమాణిబొట్టు బెట్టెరాముడా ॥ ఆత్మశంభూ
 గికిముత్యాహా మూల హెచ్చుగానుపచ్చలపతక మయ
 రాముడా ॥ కోటమణులువెలగు కీరీటమూధరించినారు నీకుని
 లువుటద్దమూలు బొప్పెరాముడా ॥ కుండనంపునందిటి దండలా

స్వేస్వామికవుడు ఘంటలూ మొలఘంటలమరెగాముడా ॥ అ
లరుగంధమలదినారు. సిగనపూలదండజట్టి మగువనీతస్వామిని
కు తగునెరాముడా ॥ ఆదిలక్ష్మితోగూడి హంసతూలికెపాన్పు
పైన నిద్రపోభద్ర చారిత్రరాముడా ॥ అష్టమీసవమిదళిమి
ఆదివారమునాడు యేకాదశీనాడు యెప్పుడైనను భక్తితో
యీపాటబాడినవిన్నవారికి చాలముత్తైదతనముసంపదించునూ
చాలమోక్షముమిచ్చు సంపతించునూ రామరామరామయ
నుచువిన్నవించెదా ॥

పాట.

తలవాకిటనున్నదాసినీ నన్నుపిలువసంపరె పరాదేసినీ ॥
కులమేమీ స్థలమేమీ గుణమె కారణమాని పలుకారించకున్న
భావ్యకారులయాన ॥ తల ॥

కులముద్ధరించి స్వామిని చూడ కోరుకొన్నది మో
క్షకామినీ అలిగినానోనీవు చెలముసాధించేవు కులశేఖరాశ్వా
రి గురుపాదములాన ॥ లల ॥

పంచసంస్కారీని గానటేనేనీ పంచగాయక యుండలేద
టే పంచేకామలమైన పరమైనావస్తూన పంచనున్న తిరుప్పాణి
యాళ్వారుల యాన ॥ లల ॥

కుటిలవాచులకీది మంత్రాము సంపెటదెబ్బ మీలీరూ
మంత్రామూ పటనానెమించిన పాలిగూరిణినేవ ఘటనాదప్పి
శతకోపాచార్యుల యాన ॥ తల ॥

పరిమాణమగు సారిశేషము నాకూ కరుణించితే విశేషము సిద్ధిముగ నన్ను మీసరసారానివకుంటే తిరుమంగ యాశ్వాస గురుపాదములనా । తల ।

నరసింహచామ్యుల చాతనూ మేము పరయోగుల నే వింతుము సిద్ధమైన భక్తిసుస్థిమైన మది నాదినపుచూ నా పురము సాధించి నూతించి స్మరించీ । తల ।

ఇట్లు మీప్రేమపాత్రురాలగు,
అం చా భక్తమ్మ.

ఏమిసేయుదు భాష్యకారులవాసి మనసిగ భాషదే స్వామి శ్రీ శతకోప పొన్నడి సరసతోడుతిరాగదే । ఏమి ।

మించి నాదేహభిమానముద్రుంచి :యాదారించిరే సం చితజ్ఞానానుష్టాన్నము సంపదలు పొసరించిరే పంచసంస్కారమున లభాపంచకముబోధించిరే :పంచమోహమూర్ఖ జీవనమందిదని లాలించిరే ॥ ఏమి ।

దాసిచనుమని దేసికులకూ దాసిగా నియమించిరే వాసి గను శ్రీవైష్ణవంబును వన్నెలలంకారించిరే తీసి మెల్లనె మంత్ర రత్నము తెలివిగాచేసుంచిరే శేషిమిధునా శేషమును విశేషమని సాయించిరే ॥ ఏమి ।

గురువరంపర సరళిఁదెలిపిన గురుకులాంబుధి చంద్రులే
గరిమతో చరమార్థమనియే గారవించినవారలే పరమపద సాం
రాజ్యమనియే భాగ్యమును కృపజేసిరే తరుణిరో రామానుజా
ర్యులు దైవమై మమ్మేలిరే । పమి ।

లాలి గురువర సరసమణియగ్రాత్రా లాలి కరుణసౌ
సాగన పాత్రపుత్రా । లాలి । శ్రీరమాపతివై విశిష్టరూపము
నా పరమాప కందాళ భావనాచార్యా । లాలి । శరవశ్యహా
షఘన సంతతోద్ధార్యా ధీరులై వాఘూల తిరువంశముననూ
చేరి లలి అవతరించిన సారశౌరియై నావారనుచు కందాళభావ
నాచార్యా । లాలి । పరిచరులుగల విరుల శయసమునజేర్చి
సరసవచనములచే వరున విలచుచునూ అరవిందలోచనలు అం
దముగవాడి పరగ మిముపూచేరు భావనాచార్యా । లాలి ।
కుందరదనలు రాశేందువదనలునూ పొందువిరుగెడలందు సం
దివక నిలచి మందరముగావాడి సోలిపూచేరూ అందుకొని శ్రీ
భావనాచార్యవర్యా । లాలి । శౌలదిమీరిన శిష్యకోటికినికృ
పనూ చెలఁగి చరమార్థములు చేపట్ట వలసీమలయై వ్రుపదేశిం
చి ఎముల కడతేర్చి బల్కువైల కందాళ భావనాచార్యా । లా॥
కరసగర బుచ్చివెంకట సారశౌరియైనూ అయి వెంకట గురూ
దయా పాత్రపుత్రా వారనుచు కందాళభావనాచార్యా । లాలి॥

నీతి పద్యములు.

ఉ॥ పతిగణవంగ దైవములు భామలకెందునులేవు సీతుడై
పతిగణుణించెనేని గులభామిని భాసుర భూషణాంబరా
న్నితి ధనధాన్యగౌరవమువిశ్రుత సంతతియుక్తయశంబు స
ద్గతియుచుగల్గు నొందుమెయిగల్గునెయెన్ని తెలుగులారయ॥

క॥ పతియె చుట్టంబు బక్కంబు
బతియె చెలియబతియె తిల్లియుతండ్రియు
బతియెగురువు బతియెదైవంబుగావున
సతనిపనియెనర్చుటయ చూచె ధర్మంబునాతికరయ॥ 2

క॥ సతికినాపర సౌఖ్యములకు
బతియె నిధానంబుచూచె పరికింపంగా
బతినెడబాసి చెరించెడు
సతికావృథగావె సకలసౌభాగ్యంబుల్ ॥ 3 ॥

క॥ సతిప్రాణ సవ్యశబంధువు
పతిజైవాబేడుగడియు సతినతులకు స
ప్పతియె కడుమేరదప్పిన
గతి కులకాంతలకు వేరుగలదేసెపుమా ॥ 4

క॥ ధనిమధనును రూపసియై
 స్వనివాడవివేకి మూఢభావుడ రోగుం
 డను గతరోగుడచక యం
 గనవతి బాటించవలయు గామధ్వంసీ ॥ 5 ॥

క॥ గతిపతియె చువ్వెభార్యకు
 సతనిగడచిఁటి సత్పరాయణము గ్రుహ
 యుత కలదేకాపునదా
 సతనికి భక్తులుగుటిచ్చు నఖిలశుభంబుల్ ॥ 6 ॥

గీ॥ ఆనందహార్యంబు తేజోమయంబు సర్వ
 గుణములకు నలంకారంబు గురుతరంబు
 భామలకు బతిభక్తి యపరమైన
 భూషణంబట్టివే పెరభూషణములు ॥ 7 ॥

క॥ పాతివ్రత్యముఁ గలిగిన
 నాతియనఁగ దైవమానజసస్తుత! వేరే
 యాతత ధర్మార్థ సుఖ
 భ్యాతులు సద్భార్యవలన గాదేకలుగున్ ॥ 8 ॥

గీ॥ పురుషుఁడుదోష పుంజంబుఁగల్గిన
 నరిగియెడ నహించునేనిభార్య

పురుషుడందభీష్ట బోగంబు దేహంత
రంబునందు ధర్మరతియుఁ బడయు ॥ 9 ॥

గీ॥ పొగొగొమైవిడిచి పరగమానముగాచు
కొంగవలయు నెందుకనిన కాయ
మ స్థిరంబుమాచ మరయగా చంద్రుండు
చుక్కలుండువరకు దక్కియుండు ॥ 10 ॥

క॥ పతియే దైవంబనియును
బతియే గురుడనియునుదిని భావించితగ్గ
బతియే గతియని తలచిన
పతిరతి యనఁబరగుభువినిఁ బలుపురుమెచ్చన్ ॥ 11 ॥

క॥ సత్యమె యాగము జయమని
సత్యమె వేదంబుసకల సాధ్యంబనియున్
సత్యమె యశమని జయమని
సత్యమె జరుపంగవలయు సౌజన్యవిధి ॥ 12 ॥

క॥ అపృతపు దోషముకంటెన్
వెలలేదిల పాతికంబు వెదకిన నెచ్చన్
దనంగ చెరుచును యశమును
మునుజేసిన పుణ్యమెడలు మూర్ధస్యమణి ॥ 13 ॥

క॥ ఏను పతివ్రత నెనను
కానకమును ముట్టడించి గొల్చెడిసీవై
శ్వానరుడు శీతలత్వము
బూనుచునుచుమగువ దుమికెహిగలుడవాగ్ని ॥ 14 ॥

క॥ పావకుడు వెరచి శీతల
భావుండై భామనపుడు బాధింపకదా
తొవయొసగి కరుణించెను
గావున నానతులమహిమఁ గలనేయెంచె ॥ 15 ॥

ఉ॥ సతతముమస్మనోవిభుని చారుపదాంబుజముల్ మదిన్ సుని
చ్చితగతినిల్పి పూజలను సేయుచునుండుదునేని నేడు నా
ప్రతివయెలర్పమీరు పసిబాలురు గావుతన్నెగా జగ
త్ప్రళయమునావ్రతంబునకుఁ బ్రీతివహించినుతించునట్లుగన్

మ॥ పరమపతివ్రతామహిమ బాటలు నిన్ను నుతింపమేమేకా
దరయ త్రిలోకముల్ నుతులనారసి సల్పగలేవుమియెక్క
జరమతిసత్కృపామతినిజేయుము మద్విభుల విశేష నుం
దరమగుబూర్విరూపముల గాలించియుఁ జెడురీతి నెమ్మదిగ్

ఉ॥ గణుతింపంగ మదిన్నిజేతుని సదా గాధంపునప్పకీతో
క్షోణిలో సేయుచుబూజనల్పుచునుసంభావించుచున్ సద్విల

క్షణచిత్తంబుననుందునేని కఠినాకారంబుతో నీశిలలో
చణక్రాయములై యభీష్టరుచులెంచఁగాంచువక్ష్వంబుగఁగఁ

మ॥ ఆరయపతివ్రతాంగసల యందుశిరోముఖవైజెలంగు నీ
దరిశవముఁ వివాహముల దంపతులెవ్వరుఁ జూచిరేని వా
రిరువురు నాయురర్థముల నెప్పుడొసంగెడు నట్టెనీవు నీ
ధర మరి నీశిలలో చనకభావముగాంచుట నొక్కవితయే॥

ప॥ నరునిపదాబ్జములో మది నవారితభక్తిని చాల్తునేని సా
దరమతి సత్యధర్మములదప్పని సువ్రతనేని మన్మథో
పరునకు చేటుజెందక శుశ్రాంబగుఁడుగ నాప్రతిజ్ఞచే
ఁగరకరుడింకప్రార్థిశను గన్పడడంచును సువ్రతాశీసఁగఁ ।

క॥ హరిహర కమలాసనముఁ
సురులందరు నిన్నుఁబొగడ శుభకీరణుడవై
గరిమ నుదయించిరమ్మని
పరమ పతివ్రతవచింప భానుడు బొడిచెఁ । 21 ।

నీ॥ వనరుహాసన మనోవాక్కాయకంబుల
ధవుని దైవంబుగాఁ దలపవలయు
ప్రత్యుత్తరంబీక పనిదోమిజెప్పిన
తెవిఁజీర్చి వేగంబు చేయవలయు

నల్లమామలచోట నాప్తభుక్తులయెడ
 మాయాప్రచారంబు మానవలయు
 ప్రతివాసరంబు శోభన సిద్ధికై నిల
 యంబు గోమయమున నలకవలయు
 గీ॥ యెప్పుడు తనుజూచునో విభుడిందువచ్చు
 ననుచు నిర్మలమైన దేహంబుదసర
 పెనిమిటికి నిష్ఠమైన భోజనపదార్థ
 చయముకడుభక్తితోదాను సలువవలయు ॥ 22 ॥

సీ॥ విభుడువచ్చిన రాకవిని వేగ మెదురుగా
 యింటవాకిటకు వానేగవలయు
 పతిదెచ్చినట్టి వేపాటిసంగహమైన
 నది లోనికింగొంచు నరుగవలయు
 కాఁతుని చరణముల్ గడిగి పీఠముఁబెట్టి
 యనుమతి గృహకృత్య మరియవలయు
 సతిరహస్యములైన నాదాయ వ్రయముల
 తెలియంగ పతికి బోధించవలయు

గీ॥ పురుషు సనుమతిలేకయు పుట్టినంటి
 శొక్కరితయైపోవు తెప్పడు నుడుగవలయు
 వ్రతముదానంబు దేవతా ప్రతితిపూజ
 యధిపు నానతిలేక చేయంగవలదు ॥ 23 ॥

సీ॥ పెనిమిటి పెక్కండ వనితల గైకొన్న
 సమమైన వరకాన సలుపవలయు
 రమఃబుజేగతి సపరాధంబుజేసిన
 యెగ్గొనర్చక తమియింపవలయు
 యేకాంతమున ప్రియుడిచ్చగించి లెన
 సురత నైపుణతయుఁ జూపవలయు
 సఖునితో నొసగూడి సవతిగోచరమైన
 కోపంబుమాని గైకొనగవలయు

గీ॥ నెట్లినతికినిపై నిందబుట్టెనేని
 నోర్చిపలుమారు దడవక నుండవలయు
 వసవిహారంబులను మనోవాంఛితార్థ
 దాసములఁబ్రియుని నిత్యము దనుపవలయు । 24 ।

సీ॥ పరిజనవాహన పశుపికశారికా
 సంరక్షణంబును సలుపవలయు
 గురుజనంబులయెడ పరమభక్తి వహించి
 చెప్పిన యుడిగంబు చేయవలయు
 సవతిపట్టుచు మహాసౌజన్యమైకూర్చి
 సోదరిమారుగా జూడవలయు
 సవతివిడ్డలగాంచి సంతిసిల్లుచుమది
 తనదువిడ్డలవలె దలపవలయు

గీ॥ మగఁడు పరదేశమరిగిన మంగళసూత్ర
మేగాని శృంగార శుభములుడిగి
యత్తమామల చేరువనలరీ పాన్పు
నందు శయనించవలయు కులాంగవలకు ॥ 25 ॥

క॥ ఆయంబు కొలదితెలియక
సేయంగావలదు వ్రయము సీమంతినికి
సేయంగవలయు నేనియు
నాయర్థమునందు పాదమైనను నొప్పు ॥ 26 ॥

క॥ పుట్టింటనున్న ప్రాద్దుల ప్రియురాక
వినిన యపుడె తోంటివేషముడిగి
సఖులు కాను నెదురజనుడెంచి సీరాజ
సంబుఁజేయ నుత్సవంబు దనరు ॥ 27 ॥

క॥ పరదేశమునకు నాథుం
డరగిన తక్షణమ హర్తలరయుచు నద్యై
వైరపున వ్రతములు వైవత
పరిచర్యలుజేయవలయు పతిమేల్కొరకు ॥ 28 ॥

సీ॥ కామినీమణికి మంగళసూత్రమేచాలు
శృంగారములశిల్ల జలుపుచూప

ధవళతోచనకు నై దసతనంబేచాలు
 వైభవంబులకెల్ల నన్నె బెట్ట
 సంబుజాస్యకుకుంకుమంబు బెట్టుటేరాజ
 సంబులకెల్ల తేజంబెసంగ
 సతికినాథుడు దృఢస్థితి నుండుటేచాలు
 భాగ్యలక్ష్ములకెల్ల బ్రభయొసర్ప

గీ॥ నన్నిజస్మములందు బద్ధేక్షణలకు
 పతిహితంబుకంటె శోభనముకలదె
 ఇహపరములిచ్చు హృదయేశు మహిమదెలియ
 కథిపుతోవాదులాడంగ నర్హమగునె । 29 ।

సీ॥ పుష్పగంధికికల్ప భూజంబుపతిభక్తి
 సుదతికిప్రియుపూజ శోభసంబు
 ధవళతోచనకు చింతామణిపతిభక్తి
 యితికివిభుసేవ యిష్టసిద్ధి
 క్షీతిపద్మముఖికి సం జీవినిపతిభక్తి
 నాథునిసేవజ స్మంపుఫలము
 మానినీమణికి నిధానంబుపతిభక్తి
 పరమైకముక్తికి పసిడిమూట

గీ॥ కాపుస మృగాక్షిపతిభక్తి కలిమిచేర
 నమరగంధర్వ సిద్ధ విద్యాధర

గాంబుభాస్వలకరటె నత్యంతమహిమ
నూర్జితైశ్వర్య శుభముల నుండునెపుడు || 30

సీ॥ మందెమొమ్మలైన మాటలాడగరాదు
నిక్కేమంచముమీద నెక్కరాదు
మగడుచెప్పక వీసమొగి వ్రయింపగరాదు
కోపించెనని మదిఁ గుండరాదు
సొమ్ముపెట్టడటంచు పొలసిపల్కగరాదు
సెలవుగైకొని కాని కలయరాదు
సంభోగములగాని చేచువు చూపగరాదు
కులటతోన నుక్తి గూడరాదు

గీ॥ తెల్లవారిస పిదప నిద్రింపరాదు
కుడువరాదది పతికిమున్ను కూడుకూర
లన్యపురుషులతో హాస్యమాడిరాదు
మరువుతో నొక్కనాడైన మానినులకు || 31 |

క॥ నాలుకయే లక్ష్మీయు
నాలుకయే బంధుజనులు నాలుకేమిత్రుల్
నాలుకయే శృంఖములగు
నాలుకయే జాప్రవేదనకు నేయరగున్ || 32 |

ఉ॥ పరులను దాసిరీతిగ నుపాయముజెప్పను మంత్రరీతిగా
ననువుగరూపమందుగమలాలయచొప్పునయోర్పునందుమే
దివివలె తల్లివైఖరి నుదీర్ణహితంబున వేశ్యగా రతిగా
గనపడినట్టికాంతకులకాంతయొకింత నసంశయంబుగఁగితి॥

ఉ॥ చిత్తమెఱింగి భర్తలకు నేవలుజేయుట ధర్మమమ్మలో
కోత్తర యత్తగారి కెదురుత్తర మెత్తకుమమ్మ యమ్మలో
యత్తకువంచినట్టితల యాయమ తొయ్యలులందునంతయ
త్యుత్తమురాలుమేలనగనుండుటభూషణమమ్మకోమలీ॥౩॥

క॥ ఋతుమతియై పుత్రార్థము
పతిగోచనభార్యయందు బ్రతికూలుండై
ఋతు విఫలత్వము జేసిన
నలనికెపో భూణహత్య యగునండుబుధుల్ ॥ ౩౪॥

గీ॥ మేకకాలిరజము మేదిని గాడిద
కాలిరజము పొరకకట్టరజము
స్త్రీలకాలిరజము రాలినమేనుపై
సరగబోవు లచ్చి శక్రుక్షై ॥ ౩౫॥

౪॥ కమనీయవిద్యదా కామధేనువుభంగి
కామితార్థంబులు కలుగజేయు

సజ్జనవిచ్ఛాంస సంఘంబుతోపల
మానుగాదన పెద్దమాన్యుజేయు
నెన్నిదేశంబుల కేగినసాయమై
తల్లిచందంబున తన్నుబోచు
ఋన్నుగాదనపుణ్య పాపంబులెరిగించు
సాధించునిహపర సాధనంబు

గీ॥ నగ్నిగాలదు రాజుల కలవిగాదు
సీతనానదు చోరులపాలుగాదు
అన్నదమ్ములపాళ్లకు నలవికాదు
చెలగివిద్యాధనమునకు చేటులేదు ॥ 37 ॥

క॥ శ్రీరాముడె జీవనమని
శ్రీరామునిమదినినిల్పి స్థిరమతినుండన్
శ్రీరాముని కృపగల్గును
శ్రీరాముడెయిచ్చు సకలశ్రేయఃపదముల్ ॥ 38 ॥

క॥ పరివోవిధముల మనసును
తరుచుగబోసీక హరిని దలచుచునుండన్
కరిగాచిన హరిదయచే
సరిగాగార్యములు భువిని సాఫల్యమగున్ ॥ 39 ॥

క॥ కద్దరికద్దని చెప్పిన
పెద్దలమాటలనునమ్మి బాగుగమదిల్చు

శ్రేష్ఠతో రాముని దలచిన
సిద్ధించును సర్వమిలలొ సంశయమేలా ! 40 ||

గీ॥ అగ్నిచాక్షిగ చేకొన్న అతివగుండ
బంధుజనములు మిత్రులు పరిహసించ
పరసతిని రతిదేలగా భావమందు
దలతురే మిముబోలిన ధన్యగుణులు ! 41 ||

గీ॥ అధిక దుఃఖ రోగార్తుకౌపధంబు
సురుచిరంబుగ భార్యయే చూవెయిండు
నొసరి భార్యాసమేతుడై యున్నవాని
కెంతఅపదలైయును యరుకపడవు ! 42 ||

క॥ పరసతి గోరుట చేతను
పరమమునకు లోపమమిత పాపంబగుటకా
తరగును నాయుర్యశములు మరి
దలవకు మెప్పుడునింక మాన్యవిదూరా ! 43 ||

క॥ అన్నా తగదది సీదగు
మన్ననకును లోపమగును మరివినుమన్నా
యెన్నోభంగులఁగీడగు
నెన్నుము పరసతుల మాత్రునిన్లయబుద్ధికా ! 44 ||

క॥ పరచారాగమనంబుచఁ

బురుషుల కాయువు నశించువుణ్యముచెడు న
త్పరుషులు దూరుదురెప్పుడు
పరమపదం బతనికర్థయ బహుదూరమగున్ ॥ 45 ॥

క॥ జూదము వేటము పాసము

కాదనక నతివ్రయంబు కాంతాసక్తి
వాదము పుల్లదనమును
భేదమునొందించుచట కీడగుమీదన్ ॥ 46 ॥

గీ॥ ఆధికదుఖిలోగార్తుల కాపథంబు

సురుచింబుగ భార్యయే మివెయండ్రు
నొసర భార్యాసమేతుండై యున్నవాని
కెంతిలాపదలయ్యును యెరుకపడవు ॥ 47 ॥

సీ॥ భార్యలేకయొరర్చు పండువు దండువు

కులకాంతపెట్టని కూడగీడు
పత్నితోబలుకని పలుకులు చిలుకులు
గృహిణిలేనికబంధ కేళిజాలి
జాయపాటెంపని సదసము విరసము
ప్రాణైక్వడికిగాని పాటుచేటు
దయిత్వకేసేయని ప్రియములు భయములు
వల్లభ వెలియైన యిల్లుపొల్లు

గీ॥ పాద్యకులకాంత సుద్దులే ప్రాద్దువినని
 చెవులుగవులు వృధావేయు జెప్పనేల
 యకట సరిలేని బ్రతుకేల యర్థమేల
 వాహనములేల కరులేల వసుధయేల ॥ 50 ॥

క॥ చక్కడెబాలు సుపుత్రుడు
 పెక్కుగ గుణహీనులేమి ప్రియముజనింపక
 వక్కడెబాలును చంద్రుడు
 చుక్కలు వేలున్నకాంతి సొగసునెధరక ॥ 51 ॥

సంపూర్ణము.
 మంగళము.

